

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Бургас, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Даниел Н. М.

Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Марина Д. Димова
в присъствието на прокурора К. Г. К.
като разгледа докладваното от Яница С. Събева Ченалова Въззивно частно
наказателно дело № 20232000600223 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 48, вр. чл.44, ал.12 от ЗЕЕЗА вр.
чл.457, ал.7 от НПК.

Образувано е по въззивна жалба от Д. И. К., чрез упълномощен
защитник адв. П. М. от АК-Ямбол, против решение № 76/13.09.2023 г. по
ЧНД № 205/2023 г. по описа на Окръжен съд – Ямбол.

С атакувания съдебен акт съдът, на основание чл. 457, ал. 2 от НПК,
вр. с чл. 40, ал. 1, т. 4 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за
арест /ЗЕЕЗА/, вр. чл. 29, ал. 1, вр. с чл. 12, ал. 8 от Закона за признаване,
изпращане и изпълнение на съдебни актове за налагане на наказание
лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода
/ЗПИИСАННЛСМВЛС/ е признал и приел за изпълнение в Република
България влязлото в сила Решение № 155-163/21.02.2018 г. на тричленен
състав на Смесен Окръжен съд - Солун, Република Гърция, с което на
българския гражданин Д. И. К., роден на **,**,*** г., с постоянен адрес в с.
Княжево, общ. Тополовград, обл. Хасково, ул. "С. К." №*, е наложено
наказание доживотен затвор, за престъпление предвидено в чл. 1, чл. 5 § 1,
12, 14, 16, 17, 18а и б, чл. 26 §1а, чл. 27 §1, 45, 47, 51, 52, 53, 57, 59, 60, 61,

63, 65, 76, 79, 80, 83, 94, §1 и чл. 299, §1а, от НК на Република Гърция и чл. 1, §2, ал. Г, чл. 14 и чл. 16 от Закон 2168/1993 г. на Република Гърция. Съдът е квалифицирал престъплението, за което е осъден Д. И. К. в Република Гърция, като престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 2 и 3 и т. 9 от НК на Република България, поради което е постановил осъденото лице да търпи наказание „доживотен затвор“ в Република България при първоначален специален режим, на основание чл.57, ал.1, т.1 от ЗИНЗС. На основание чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът е приспаднал срока на изтърпяната част от наказанието, считано от 28.04.2023 г. до привеждане на решението в изпълнение.

С въззивната жалба на осъденото лице се настоява, че наказанието „доживотен затвор“ е лимитирано като брой години по гръцкото законодателство, а именно не повече от 20 години. Иска изменение на съдебния акт, като на осъдения бъде определено наказание в размер не повече от 20 години лишаване от свобода. Недоволство се изразява и по отношение определения от първостепенния съд „специален“ режим на изтърпяване наказанието. К. не е осъждан до момента, не е търпял наказание „лишаване от свобода“, не е опасен, а и такъв режим не е посочен в присъдата на гръцкия наказателен съд. Същият се отразява неблагоприятно на осъденото лице. Иска се определяне на по-лек режим по хуманни съображения с цел съхраняване психичното здраве на К.. Постъпили са и саморъчно изготвени от осъдения жалба, заявление и обяснение, в които се обсъждат доказателства във връзка с престъпната дейност - предмет на гръцката присъда, като осъденият оспорва съпричастността си към нея.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура - Бургас взема становище за неоснователност на подадената жалба и предлага да се остави без уважение. Гръцкият съд е осъдил българския гражданин за престъпление, представляващо квалифицирано умишлено убийство по чл. 116, ал.1, т.6 и т.9 от НК на РБългария. В този смисъл приспособеното наказание е правилно определено като наказание доживотен затвор, каквото се предвижда и в българското законодателство за същото престъпление, а определеният първоначален специален режим на изтърпяване е в съответствие с разпоредбите на ЗИНЗС.

В съдебно заседание пред апелативния съд осъденото лице се

представлява от друг упълномощен защитник – адв. Б. Я. – АК Бургас. Защитата претендира деянието, за което е осъден К. в Република Гърция, неправилно да е квалифицирано от Ямболския окръжен съд като престъпление по чл.116, ал.1, т.6 и 9 от НК на Р България. Вместо това се иска да се приеме, че същото е такова по чл.115 от НК и на осъдения да се наложи наказание лишаване от свобода в съответствие с тази материално правна норма. Защитникът не оспорва правилността на решението на Ямболския окръжен съд, досежно първоначално определения режим за изтърпяване на наказанието, наложено на осъдения.

Осъденият К. се явява пред въззивния съд лично и поддържа подадената жалба и становището на защитника си. Оспорва да е извършил деянието, за което е осъден с решението на гръцкия наказателен съд. Моли да не му бъде налагано наказание „доживотен затвор“, а наказание „лишаване от свобода“ за определен срок, както на друго осъдено лице в Република Гърция.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно дело, като обсъди доводите на страните и извърши проверка за законосъобразността на обжалваното решение, намери за установено следното:

Въззивната жалба, като подадена от лице с правен интерес от оспорване на първоинстанционния съдебен акт и в срока за това, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първостепенният съд, съблюдавайки специалните и общите процесуални норми досежно настоящото наказателно производство, обстойно е изследвал относимите към спора обстоятелства, задълбочено е анализирал събраните доказателства, въз основа на които обосновано е приел за установени следните фактически обстоятелства:

С влязло в сила Решение № 155-163/21.02.2018 г., постановено от тричленен състав на Смесен Окръжен съд - Солун, Република Гърция, българският гражданин Д. И. К., роден на **, **, *** г. в гр. Елхово, с постоянен адрес в с. Княжево, община Тополовград, обл. Хасково, е признат за виновен за осъществено в съучастие с Х. Й. Я. предумишлено убийство на българския гражданин от гр. Дулово Н. Б. /или Б., или Ж./ на 01.02.2015 г. в района на Неа Петра, обл.Солун, като двамата са действали като

съизвършители, а Т. И. М., родена на **.**.****г. в гр. Тополовград, с постоянен адрес в с. Княжево, община Тополовград, е действала като техен помагач.

Видно от решението на Смесения Окръжен съд в гр. Солун, Д. К. и съучастниците му са завързали пострадалото лице с бодлива тел и са го „пребили“ с ритници, с ръце, с дървени пръти и с брадва, като са му нанасяли удари по главата и по цялото тяло в продължителен период от време. В продължение на повече от 20 минути жертвата е кървяла, след което е нанесен от К. удар с остър предмет /брадва/ в областта на черепа, което е довело до тежка черепно-мозъчна травма, която е пряката причина за настъпилата смърт. Деянието е квалифицирано по законодателството на Република Гърция като тежко умишлено престъпление – предумишлено убийство, извършено в съучастие с цитирани разпоредби по чл.26, ал.1а, чл.27, ал.1, чл.45 и чл.299, ал.1 от НК на Гърция. Използването на брадвата е квалифицирано като отделно престъпление – използване на оръжие, което е престъпление по чл. 26, ал.1а, чл.27, ал.1 от НК на Гърция и чл.14 от Закон 2168/1993г. Наложеният наказанието с цитираното решение на 3-членен състав на Смесения Окръжен съд в гр. Солун на К. за двете деяния са съответно „доживотен затвор“ и „лишаване от свобода“ в размер на 1 година.

Във връзка с привеждане в изпълнение на наложеното на К. наказание по цитираното осъждане е издадена от компетентните съдебни власти на Република Гърция Европейска заповед за арест /ЕЗА/ от 21.03.2023 г.

С Определение № 134/01.05.2023г., постановено по ЧНД № 139/2023г. по описа на Окръжен съд - Ямбол, на основание чл. 43, ал.3 от ЗЕЕЗА вр. чл.64, ал.5 от НПК, спрямо исканото лице Д. И. К. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ до приключване на производството по ЕЗА.

С Решение № 54/07.06.2023г. по ЧНД № 141/23г. по описа на Окръжен съд – Ямбол, на основание чл.40, ал.1, т.4 от ЗЕЕЗА, е постановен отказ да се изпълни ЕЗА, издадена на 21.03.2023г. от Апелативен прокурор при Апелативна прокуратура - Солун, Република Гърция с искане за предаване на осъденото лице К. на компетентните гръцки власти и съдът е приел да се приведе в изпълнение наказанието „доживотен затвор“, наложено с Решение № 155-163/21.02.2018 г., издадено от Солунския наказателен съд.

При постановяване на решението по ЧНД № 141/2023 г. по описа на ОС – Ямбол е взето предвид изявлението на исканото лице и неговия упълномощен защитник, К. да не бъде предаван на гръцките власти за изтърпяване на наказанието, тъй като желае да търпи същото в Република България.

В хода на съдебното производство по ЧНД №141/23г. по описа на Окръжен съд - Ямбол са получени гаранции от гръцките съдебни власти по чл.41, ал.2 от ЗЕЕЗА, че законодателството на издаващата държава Гърция предвижда прилагането на снизходителни мерки, които се полагат на осъденото лице по силата на законодателството или на обичайната практика на молящата държава, с цел неизпълнението на това наказание – мерки по помилване с цел неприлагане на наложената доживотна присъда.

Видно от приложената по делото Електронна справка за съдимост Д. И. К. е реабилитиран по предходно осъждане - по НОХД № 55/1991г. по описа на РС-Тополовград /настъпила реабилитация по право/ с отбелязване на 01.01.1995г.

Горната фактическа обстановка двете съдебни инстанции приеха за несъмнено установена от приложените по делото писмени доказателства - електронна справка за съдимост, Решение № 54/07.06.2023г., постановено по ЧНД № 141/2023г. по описа на ОС-Ямбол, влязло в сила на 13.06.2023г., Определение № 134/01.05.2023г., постановено по ЧНД № 139/2023г. по описа на ОС-Ямбол, влязло в сила на 05.05.2023г., Протокол и Решение на Смесения Окръжен съд-гр.Солун № 155-163/2018г. от 21.02.2018г., влязло в сила на 21.02.2018г. /в оригинал и в превод/, както и документите, съдържащи се в приобщените ЧНД № 139/2023 г. и ЧНД № 141/2023г. и двете по описа на Окръжен съд – Ямбол.

По предложение на Окръжния прокурор при Окръжна прокуратура – Ямбол, на основание чл. 44, ал. 11 от ЗЕЕЗА, е образувано ЧНД № 205/2023 г. по описа на Ямболския окръжен съд, по което е постановено обжалваното пред настоящата инстанция решение № 76 от 13.09.2023 г. за признаване и привеждане в изпълнение на решението от 21.02.2018 г. на Смесения окръжен съд в гр. Солун, Република Гърция, съответно за изтърпяване наложеното на осъдения К. наказание „доживотен затвор“ при първоначален „специален“ режим.

Въз основа на изложените обосновани фактически констатации

окръжният съд е направил законосъобразен правен извод, че в случая са налице всички едновременно изискуеми предпоставки, визирани в чл. 44, ал. 11 от ЗЕЕЗА вр. чл. 457, ал. 2-5 от НПК, за привеждане в изпълнение на наказанието „доживотен затвор“, наложено на българския гражданин Д. И. К. с процесната присъда.

С приложеното по делото решение на Солунския Окръжен съд българският гражданин Д. К. е признат за виновен и осъден за „предумишлено убийство, извършено в съучастие“, както и за „използване на оръжие - брадва“, като двете престъпни деяния са квалифицирани с посочена квалификация по законодателството на Република Гърция. За първото престъпление е наложено наказание „доживотен затвор“, а за второто – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година.

Съобразявайки описаната в мотивите към решението фактология окръжният съд правилно е приел, че деянието, за което с процесната чужда присъда българският гражданин Д. И. К. е бил признат за виновен и осъден на наказание доживотен затвор, представлява престъпление и е наказуемо съгласно НК на Република България. В съгласие с чл. 457, ал. 3 от НПК, приложим в казуса по силата на препращащата разпоредба на чл. 44, ал. 11 от ЗЕЕЗА, първоинстанционният съд е приел, че деянието, за което е бил осъден българският гражданин съответства престъплението, регламентирано в материалноправната норма на чл.116, ал.1, т.6 пр.2 и 3 и т.9 от българския НК, за което се предвиждат алтернативни наказания „лишаване от свобода“ от 15 до 20 години, „доживотен затвор“ или „доживотен затвор без замяна“.

В рамките на отразените в съдебния акт на издаващата държава фактически параметри, неоснователно е искането на защитата деянието да се приравни на престъпление по чл.115 от НК. Първостепенният съд задълбочено е изследвал съдържанието на решението на Солунския наказателен съд и обосновано е определил описаната престъпна дейност като убийство, извършено с предумисъл, по особено мъчителен за жертвата начин и с особена жестокост - пострадалото лице в продължение на часове е било завързано с бодлива тел и е бито с ръце, с ритници и дървени пръчки, кървяло повече от 20 минути, след което му е нанесен и смъртоносният удар с брадва по главата, довел до тежка черепно-мозъчна травма и в резултат на който е настъпила смъртта. Престъплението е извършено предумишлено -

като отмящение за евентуално извършено в по-ранен момент от пострадалия изнасилване на момиче - близка родственица със съучастник на Д. К.. Съставите на престъпленията по законодателството на двете държави-членки на ЕС съвпадат по основните им признаци, поради което законосъобразно съдът е приел, че инкриминираното престъпление, за което на осъдения К. в Република Гърция е наложено наказание „доживотен затвор“, представлява тежко умишлено престъпление от общ характер и по българското законодателство.

Действително в българския НК не е инкриминирано като отделно престъпление използването на оръжие за извършването на престъпление /в случая използването на брадва/, с оглед на което не е приета за изпълнение присъдата в частта, с която е наложено наказание 1 година „лишаване от свобода“ за това деяние по гръцкото законодателство. В тази връзка следва да се отчете и влязлото в сила решение № 54/07.06.2023г. по ЧНД № 141/23г. по описа на Окръжен съд – Ямбол, с което е отказано изпълнението на ЕЗА, издадена на 21.03.2023г. от Апелативен прокурор при Апелативна прокуратура - Солун, Република Гърция за предаване на осъденото лице К. на компетентните гръцки власти и съдът е приел да се приведе в изпълнение само наказанието „доживотен затвор“, наложено с Решение № 155-163/21.02.2018 г., издадено от Солунския наказателен съд. Съответно доколкото процедурата по чл.44, ал. 11 от ЗЕЕЗА е последица от отказа да се изпълни ЕЗА с приемане за изпълнение на чуждата присъда в Република България, настоящото производство следва да се развие в границите на произнасянето на съда с решението по ЧНД № 141/2023 г. по описа на Окръжен съд – Ямбол, т.е. дали са налице условията за привеждане в изпълнение единствено относно наложеното с гръцката присъда наказание „доживотен затвор“, но не и до наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, наложено за второто престъпление на българския гражданин Д. К..

Съответстващите си по вид наказания, които се предвиждат по законодателствата на двете държави – издаваща и изпълняваща, за извършеното престъпление, квалифицирано като убийство по чл.116, ал.1 т.6 пр.2 и 3 и т.9 от НК на Република България, не налага приспособяване на наложеното от наказателния съд в Република Гърция наказание - на осъденото лице К. е наложено наказание „доживотен затвор“, каквото се предвижда и в разпоредбата на чл.116, ал.1 от НК. Вярно е констатирано от

първостепенния съд отсъствието на основания за отказ от признаване и изпълнение на чуждата присъда, както и основания за частично признаване и изпълнение.

Неоснователно е искането на осъденото лице за налагане на наказание „лишаване от свобода“ в размер до 20 години, вместо наложеното му с решението на Солунския Окръжен съд наказание „доживотен затвор“. Изцяло ирелевантни са и възраженията по обсъжданите в мотивите на гръцкия съд доказателства, липсата на обяснения от конкретни лица, както и други данни във връзка с престъплението, за което е осъден К. в издалата присъдата държава.

В процедурата по чл.457 и сл. от НПК, българският съд няма правомощия да проверява и пререшава въпросите, които са били предмет и съдържание на присъдата на чуждия съд. Настояването за събиране на доказателства, респ. въззивният съд да анализира и преоценява фактите, приети за установени в мотивите на присъдата на гръцкия съд, е в противоречие с принципите на процедурата по трансфер на осъдени лица. Макар от приложените по делото Протокол и Решение на Смесен Окръжен съд - гр. Солун от 21.02.2018г. да е видно, че се касае за задочно постановена присъда, като осъденият Д. И. К. не е присъствал лично при разглеждане на делото, е несъмнено, че е бил представляван и защитаван в процеса от упълномощен защитник - адвокат М. Н. /рег.№690 на АК - Серес/, с пълномощно заверено от нотариус К. К.ов с район на действие гр. Елхово, обл.Ямбол – обстоятелство, изрично посочено в ЕЗА. Тоест при разглеждане на делото и постановяване на влезлия сила съдебен акт на компетентния гръцки съд, правото на защита на осъденото лице К. е било гарантирано в пълна степен и той е разполагал с възможността да иска и да представя доказателства чрез своя защитник.

Замяната на наказанието „доживотен затвор“ с наказание „лишаване от свобода“ за определен срок би било в нарушение на принципа, установен в чл.457, ал.4 от НПК. Замяната на наказание „лишаване от свобода“, наложено с чужда присъда с друго или намаляването на неговия срок е допустимо само когато по закона на Република България максималният срок на лишаване от свобода за извършеното престъпление е по-малък от определения с присъдата или за извършеното престъпление по българското законодателство не се

предвижда наказание „лишаване от свобода“. В тези случаи съдът определя наказание, което най-пълно съответства на наложеното с присъдата. В конкретния случай съдържанието на изпратеното в оригинал на гръцки език с превод на български език решение на наказателния съд в гр. Солун ясно и недвусмислено установява, че за престъплението предумишлено убийство, за което К. е осъден, му е наложено наказание „доживотен затвор“. Такова се предвижда и по българското законодателство за престъпление с правна оценка по чл.116, ал.1, т.6, предл.2 и 3 и т.9 от НК. Искането на защитата това наказание да бъде заменено с наказание „лишаване от свобода“, освен че противоречи на закона, би представлявало недопустима намеса в юрисдикционната власт на издалата присъдата държава. Евентуалната възможност за замяна на по-късен етап на наказанието „доживотен затвор“ с наказание „лишаване от свобода“ при определени предпоставки на гръцкото законодателство не променя горните изводи, а именно, че на българския гражданин несъмнено е наложено наказание „доживотен затвор“. В българското законодателство също е предвидена процедура - по чл. 449 и сл. от НПК, според която осъденият на доживотен затвор след известен период от време може да отправи искане за замяна на това наказание с наказание лишаване от свобода за определен срок, респективно за предсрочно условно освобождаване. Тези предвидени в законодателствата на двете държави процедури нямат общо с правилата за трансфер на осъдени лица, които не допускат смекчаване на наложеното наказание. Осъденото лице е изразило желание за изтърпяване на наказанието си в Република България, вместо да бъде предаден по ЕЗА за изтърпяване на наказанието в Република Гърция /арг. от мотивите към решение № 54/07.06.2023 г. по ЧНД № 141/2023 г. по описа на ЯОС, протокол от 07.06.2023 г. по ЧНД № 141/2023 г. на ЯОС – л.82 от същото дело/, а при приложението на чл. 457 и следващите от НПК, българският съд не пререшава въпросите, предмет на присъдата на чуждия съд. Извършеното деяние, видът и размерът на наказанието са задължителна част от присъдата, чието приемане за изпълнение се иска. Евентуалното прилагане на правни институти, свързани със смекчаване на наказанието на определен етап от изпълнение на наказанието в изпълняващата държава, са предмет на други производства и други компетентни органи и не са част от процедурата по трансфер на осъдени лица.

С оглед на това и съблюдавайки текста на чл. 457, ал. 4 от НПК

първостепенният съд законосъобразно не е заменил наложеното с процесната чужда присъда на осъдения български гражданин Д. К. наказание „доживотен затвор“ с наказание „лишаване от свобода“ за определен срок. Възражението на защитата в тази връзка е изцяло неоснователно.

Не почива на разпоредбите на ЗИНЗС и искането във въззивната жалба за определяне на по-лек първоначален режим на изтърпяване на наказанието „доживотен затвор“ по хуманни съображения. Съобразно правилото на чл.57, ал.1 т.1 от ЗИНЗС съдът определя първоначален специален режим за изтърпяване на наказанието на осъдените на доживотен затвор. В случая българският гражданин Д. К. е осъден, според приетата за изпълнение присъда на гръцкия съд, на наказание „доживотен затвор“, което попада в хипотезата на цитираната по-горе правна норма от приложимия български Закон за изпълнение на наказанията и задържането под стража, поради което законосъобразно е определен първоначален специален режим за изтърпяване на наказанието. ЗИНЗС предвижда правила за определяне на по-лек режим при определени условия на по-късен етап, които обаче не са съвместими с настоящата процедура.

Обосновано и в съответствие със законовата регламентация съдът е приспаднал при изпълнение на наказанието предварителното задържане на осъдения К. за времето от 28.04.2023 г. до привеждане в изпълнение на решението по настоящото дело.

Изложените по-горе съображения обуславят неоснователност на жалбата на осъденото лице с искане за замяна на наказанието „доживотен затвор“ с „лишаване от свобода“ за определен срок и определяне на по-лек първоначален режим от специален за изтърпяване на наказанието, поради което обжалваният съдебен акт, като законосъобразен и правилен, следва да бъде потвърден.

Ръководен от изложените съображения, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 76 от 13.09.2023 г. по ЧНД №

205/2023г. по описа на Окръжен съд – Ямбол.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____